

Prima instanță: Judecătoria Centru mun. Chișinău
Judecător: G. Bivol
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: M. Guzun, A. Nogai, V. Brașoveanu

Dosarul nr. 2ra-1672/16

ÎNCHEIERE

07 septembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecători

Iulia Sîrcu
Mariana Pitic, Ion Druță

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de către Întreprinderea cu Capital Străin „Seksimp Group” Societate cu Răspundere Limitată,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea cu Capital Străin „Seksimp Group” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Lenard Agro”, Societății cu Răspundere Limitată „Triftex Impex”, Mitioglo Vladimir, Strîmbei Valeriu privind repararea prejudiciului material,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 05 aprilie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de Întreprinderea cu Capital Străin „Seksimp Group” Societate cu Răspundere Limitată și a fost menținută hotărîrea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 26 martie 2015,

c o n s t a t ă :

La 04 februarie 2014, ÎCS „Seksimp Group” SRL a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Lenard Agro”, SRL „Triftex Impex”, Vladimir Mitioglo și Valeriu Strîmbei, solicitînd încasarea de la pîrîți în mod solidar a prejudiciului material în mărime de 9 000 000 euro în lei moldovenești, la data executării și 120 000 lei.

În motivarea acțiunii a invocat faptul că, pînă în anul 2011, ÎCS „Seksimp Group” SRL deținea dreptul de proprietate asupra zece grajduri pentru creșterea porcinelor în satul Greblești, r-nul Strășeni. La 18 iunie 2010, ÎCS „Seksimp Group” SRL a încheiat cu SRL „Triftex Impex” în persoana directorului Strîmbei Valeriu un contract de locațiune a grajdurilor pentru creșterea porcinelor și a terenului aferent, în continuare „bunurile imobile”.

Prin contract ÎCS „Seksimp Group” SRL se obliga să transmită în posesie și folosință pe un termen de 5 ani bunurile imobile, iar SRL „Triftex Impex” se

obliga să achite chiria lunar pentru folosirea grajdurilor. Chiria pentru primul an de zile constituia urma de 3 600 euro.

Clauzele contractului de locațiune (pct. 5) prevăd că SRL „Triftex Impex” urmează să achite arenda pentru perioada de un an de zile în termen de 20 de zile din moment ce contractul de locațiune a intrat în vigoare.

Menționează că, contractul a fost întocmit de către Strîmbei Valeriu și pus la dispoziția directorului ÎCS „Seksimp Group” SRL, Blaz Svetek. Deci, toate datele prevăzute în contract au fost introduse de SRL „Triftex Impex”. Datele cu privire la contul bancar al SRL „Seksimp Group” au fost indicate eronat în contractul de locațiune de către SRL „Triftex Impex”.

În contract a fost indicat contul bancar nr. VICBMD2X4732374478946 cont bancar ce aparține lui Blaz Svetek ca persoană fizică, însă contul bancar al SRL „Seksimp Group” în euro este AIB 2251927041524. Aceste date au fost introduse intenționat de către SRL „Triftex Impex” în persoana directorului Strîmbei Valeriu, ca ulterior să fie solicitată despăgubire nejustificată de la SRL „Seksimp Group” SRL pentru că SRL „Triftex Impex” nu a avut posibilitatea de a transfera pe un anumit cont sumele de bani ce constituia chiria.

Susține că, toate conturile bancare au fost puse la dispoziția companiei SRL „Triftex Impex” din momentul semnării contractului pe un suport de hîrtie separat, ce conțineau toate datele cu privire la conturile bancare corecte ale SRL „Seksimp Group”. Contractul a fost semnat în Slovenia, or. Liubliana la domiciliul directorului SRL „Seksimp Group”.

Comunică că, la data de 05 august 2010, între SRL „Lenard Agro”, director fiind Mitioğlo Vladimir, și SRL „Triftex Impex” au fost încheiate două contracte de vânzare-cumpărare. Unul dintre contracte avea ca obiect vânzarea de către SRL „Triftex Impex” a furajului pentru porcine, iar cel de-al doilea avea ca obiect vânzarea a 2 500 de capete de porcine companiei SRL „Lenard Agro”. Raporturile contractuale stabilite dintre SRL „Lenard Agro” și SRL „Triftex Impex” în baza acestor două contracte sunt separate de raporturile contractuale stabilite dintre SRL „Triftex Impex” și SRL „Seksimp Group” în baza contractului din data de 18 iunie 2010 și nu sunt conexe.

La data de 22 februarie 2011, SRL „Triftex Impex” a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Seksimp Group” la Judecătoria Economică de Circumscripție, prin care a solicitat: rezilierea contractului de locațiune din 18 iunie 2010, încheiat între SRL „Seksimp Group” și SRL „Triftex Impex” privind locațiunea bunurilor imobile.

La o dată ulterioară, în ședința de judecată, SRL „Triftex Impex” a depus cerere de completare a cererii inițiale prin care a solicitat: de a încasa din contul SRL „Seksimp Group”, în beneficiul SRL „Triftex Impex” a sumei de 120 000 lei cu titlu de prejudiciu cauzat companiei SRL „Lenard Agro” pentru neexecutarea contractului. Temei invocat de SRL „Triftex Impex” pentru încasarea acestor sume de bani a fost faptul că nu au fost indicate conturilor bancare exacte ce aparțin SRL „Seksimp Group”, invocînd că aceasta a dus la neexecutarea obligației de transmitere a grajdurilor în posesia SRL „Triftex Impex”, deoarece transmiterea în posesie a grajdurilor a fost condiționată de achitarea de către SRL

„Triftex Impex” a chiriei pentru un an de zile. Respectiv SRL „Triftex Impex” a invocat că această neexecutare a obligației a cauzat un prejudiciu în mărime de 120 000 lei. SRL „Triftex Impex” a solicitat de a fi încasat valoarea prejudiciu în mărime de 120 000 lei din considerentul că ar fi fost în imposibilitate de a executa cele două contracte de vânzare-cumpărare a furajului și porcinelor încheiate cu SRL „Lenard Agro” la 05 august 2010.

A invocat că pentru a dobândi în mod ilicit dreptul de proprietate asupra tuturor grajdurilor de creștere a porcinelor SRL „Triftex Impex” și SRL „Lenard Agro” au încheiat mai întâi contractele de locațiune din 18 iunie 2010, ca mai apoi peste 47 zile, adică la 05 august 2010 să încheie între ele contractele de vânzare-cumpărare a furajelor și porcinelor nr. 1 și 2. În aceste contracte de vânzare-cumpărare s-a prevăzut realizarea unor prestații la un preț exagerat, iar contractul de vânzare-cumpărare nr. 2 din 05 august 2010, la prețul este de 170 000 euro. Furajele și porcinele care urmau a fi vândute în viitor în baza contractelor de vânzare-cumpărare din 05 august 2010 nr. 1 și 2 urmau a fi crescute în grajdurile SRL „Seksimp Group” care au fost obiectul contractului de locațiune din 18 iunie 2010.

Contractele de vânzare-cumpărare din 05 august 2010 nr. 1 și 2 SRL „Triftex Impex” și SRL „Lenard Agro” au fost încheiate în situația când se cunoștea că există anumite impedimente de executare a contractului de locațiune din 18 iunie 2010 încheiat cu SRL „Seksimp Group”.

Susține că datele cu privire la contul bancare ale SRL „Seksimp Group” nu puteau să împiedice executarea contractului de locațiune și chiar mai mult a contractelor de vânzare-cumpărare din 05.08.2010 nr. 1 și 2. Datele cu privire la conturile bancare ale SRL „Seksimp Group” au fost puse la dispoziția SRL „Triftex Impex” la momentul încheierii contractului de locațiune din 18 iunie 2010. La data expedierii de către SRL „Triftex Impex” a notificării cu privire la indicarea datelor cu privire la conturile bancare, deja expirase pentru SRL „Triftex Impex” termenul de achitare a primei rate pentru chiria grajdurilor. Acest termen a fost de 20 de zile calendaristice din momentul semnării contractului adică din data de 18 iunie 2010, însă prima încercare de a fi achitată suma chiriei din partea SRL „Triftex Impex” a fost pe 03 august 2010 adică după 36 de zile calendaristice.

Mai comunică că, prin acțiuni ilicite ale lui Strîmbei Valeriu, Mitioglo Vladimir prin intermediul firmelor create cu acest scop SRL „Triftex Impex” și SRL „Lenard Agro” au lipsit compania SRL „Seksimp Group” de dreptul de proprietate asupra tuturor acestor grajduri de creștere a porcinelor și începînd cu anul 2011, SRL „Seksimp Group” nu mai transmite în folosință grajdurile sale către alți antreprenori cu care a stabilit relații de locațiune și anume cu D.O.O. „Simpeks” cu sediul în Slovenia. La 02 noiembrie 2011, D.O.O. „Simpeks” a înaintat o reclamație către SRL „Seksimp Group” prin care a solicitat de a-i fi reparat prejudiciul material în mărime de 3 000 000 euro pentru faptul că nu i-a fost transmis în folosință și posesie grajdurile conform obiectului contractului din 09 ianuarie 2010. Prin urmare, SRL „Seksimp Group” este obligat la repararea prejudiciului material pentru netransmiterea în termen a posesiei și folosinței

grajdurilor către D.O.O. „Simpeks” în sumă de 3 000 000 euro pentru perioada de un an de zile, în total 9 000 000 euro. Acest venit ratat s-a calculat de către D.O.O. „Simpeks” reieșind din numărul de capete de porci care urmau a fi crescute.

Prin hotărîrea Judecătorei Centru mun. Chișinău din 26 martie 2015, cererea de chemare în judecată, depusă de SRL „Seksimp Group” împotriva SRL „Lenard Agro”, SRL „Triftex Impex”, Mitioglo Vladimir și Strîmbei Valeriu privind încasarea în mod solidar a prejudiciului material în mărime de 9 000 000 (nouă milioane) euro în lei moldovenești la data executării și 120 000 (una sută douăzeci mii) lei, a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 05 aprilie 2016, s-a respins apelul declarat de ÎCS „Seksimp Group” SRL și s-a menținut hotărîrea Judecătorei Centru mun. Chișinău din 26 martie 2015.

Nefiind de acord cu decizia menționată, la 02 iunie 2016, în termenul prevăzut de lege, ÎCS „Seksimp Group” SRL a declarat recurs, solicitînd casarea deciziei instanței de apel și a hotărîrii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărîri de admitere integral a acțiunii fiind dispusă încasarea de la intimați în mod solidar a sumei de 9 000 000 lei. Solicită recurentul și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea recursului, cu reiterarea motivelor de fapt și de drept invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele inferioare, recurentul a indicat că atât decizia instanței de apel cît și hotărîrea primei instanțe, sunt ilegale și neîntemeiate, fiind emise cu aplicarea eronată a normelor de drept material.

La 14 iulie 2016, SRL „Triftex Impex” și Strîmbei Valeriu au prezentat referință, solicitînd respingerea recursului declarat.

Examinînd temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție a RM consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) al articolului menționat, prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că au fost aplicate eronat normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de ÎCS „Seksimp

Group” SRL nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea actelor judecătorești contestate, ci a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel sau instanța de fond, respectiv nu constituie temei de casare a actelor judecătorești recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell vs Irlanda, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de ÎCS „Seksimp Group” SRL ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 433 lit. a), 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e

Recursul declarat de Întreprinderea cu Capital Străin „Seksimp Group” Societate cu Răspundere Limitată se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Mariana Pitic

Ion Druță